

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

24 septembrie 2020(*)

[Text îndreptat prin Ordonanța din 14 octombrie 2020]

„Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Mandat european de arestare – Decizia-cadru 2002/584/JAI – Efectele predării – Articolul 27 – Eventuală urmărire penală pentru alte infracțiuni – Principiul specialității”

În cauza C-195/20 PPU,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania), prin decizia din 21 aprilie 2020, primită de Curte la 8 mai 2020, în procedura penală împotriva lui

XC,

cu participarea:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

Curtea (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, domnii S. Rodin (raportor) și D. Šváby, doamna K. Jürimäe și domnul N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul D. Dittert, șef de unitate,

având în vedere cererea instanței de trimitere din 21 aprilie 2020, primită de Curte la 8 mai 2020, de judecare a trimiterii preliminare potrivit procedurii de urgență, conform articolului 107 din Regulamentul de procedură al Curții,

având în vedere decizia din 25 mai 2020 a Camerei a patra de admitere a cererii menționate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 iulie 2020,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru XC, de M. Franzikowski și F. S. Fülcher, Rechtsanwältinnen;
- pentru Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, de P. Frank și S. Heine, în calitate de agenți;
- pentru guvernul german, de J. Möller, M. Hellmann și F. Halabi, în calitate de agenți;
- [Astfel cum a fost îndreptat prin Ordonanța din 14 octombrie 2020] pentru Irlanda, de J. Quaney, în calitate de agent, asistată de M. Gray, SC;
- pentru Comisia Europeană, de S. Grünheid și R. Troosters, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 6 august 2020,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 (JO 2009, L 81, p. 24) (denumită în continuare „Decizia-cadru 2002/584”).
- 2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unei proceduri penale împotriva lui XC, care a fost condamnat, în Germania, la o pedeapsă cu închisoarea pentru fapte calificate drept viol în formă agravată și extorcare săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (5) și (6) ale Deciziei-cadru 2002/584 au următorul cuprins:
 - „(5) Obiectivul stabilit pentru Uniune, și anume, de a deveni un spațiu de libertate, securitate și justiție, duce la eliminarea extrădării între statele membre și la înlocuirea acesteia cu un sistem de predare între autoritățile judiciare. Pe de altă parte, introducerea unui nou sistem simplificat de predare a persoanelor condamnate sau bănuite, cu scopul executării sentințelor de condamnare sau a urmăririlor, în materie penală, permite eliminarea complexității și a riscurilor de întârziere inerente procedurilor actuale de extrădare. Relațiile de cooperare clasice care au dominat până în prezent între statele membre ar trebui să fie înlocuite cu un sistem de liberă circulație a deciziilor judiciare în materie penală, atât a celor anterioare sentinței de condamnare, cât și a celor definitive, într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.
 - (6) Mandatul de arestare european prevăzut în prezenta decizie-cadru constituie prima concretizare, în domeniul dreptului penal, a principiului recunoașterii reciproce pe care Consiliul European l-a calificat drept «piatra de temelie» a cooperării judiciare.”
- 4 Articolul 1 alineatele (1) și (2) din această decizie-cadru prevede:
 - „(1) Mandatul european de arestare este o decizie judiciară emisă de un stat membru în vederea arestării și a predării de către un alt stat membru a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.
 - (2) Statele membre execută orice mandat european de arestare, pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii-cadru.”
- 5 Articolul 8 alineatul (1) din decizia-cadru menționată prevede:

„Mandatul european de arestare conține următoarele informații, prezentate în conformitate cu formularul din anexă:

 - (a) identitatea și cetățenia persoanei căutate;
 - (b) numele, adresa, numerele de telefon și de fax și adresa electronică a autorității judiciare emitente;

- (c) indicarea existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect, intrând în sfera de aplicare a articolelor 1 și 2;
- (d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special cu respectarea articolului 2;
- (e) descrierea circumstanțelor comiterii infracțiunii, inclusiv a momentului, locului și gradului de implicare a persoanei căutate la infracțiune;
- (f) pedeapsa pronunțată, în cazul în care este vorba despre o hotărâre definitivă, sau seria de pedepse prevăzute pentru infracțiune de legea statului membru emitent;
- (g) în măsura posibilă, alte consecințe ale infracțiunii.”

6 Articolul 27 din aceeași decizie-cadru are următorul cuprins:

„(1) Fiecare stat membru poate notifica Secretariatului General al Consiliului că, în relațiile sale cu alte state membre care au dat aceeași notificare, se prezumă că s-a dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării acesteia, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare dispune în alt mod în decizia sa de predare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1) și (3), o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea sa.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) atunci când persoana nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată în patruzeci și cinci de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau atunci când s-a reîntors aici după ce l-a părăsit;

[...]

(g) atunci când autoritatea judiciară de executare care a predat persoana își dă consimțământul, în conformitate cu alineatul (4).

(4) Cererea pentru consimțământ este prezentată autorității judiciare de executare, însoțită de informațiile menționate la articolul 8 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2). Consimțământul este dat atunci când infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu prezenta decizie-cadru. Consimțământul este refuzat pentru motivele menționate la articolul 3 și, în caz contrar, poate fi refuzat doar pentru motivele menționate la articolul 4. Decizia este adoptată în cel mult 30 de zile de la data primirii cererii.

[...]”

Dreptul german

7 Articolul 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584 a fost pus în aplicare în dreptul german prin articolul 83h alineatele (1) și (2) din Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (Legea privind cooperarea judiciară internațională în materie penală) din 23 decembrie 1982 (BGBl. 1982 I, p. 2071), în versiunea aplicabilă situației de fapt din litigiul principal.

8 Acest articol 83h prevede:

„(1) Persoanele predate de un stat membru în temeiul unui mandat european de arestare:

1. nu pot fi urmărite penal, condamnate sau supuse unei măsuri privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării lor, alta decât cea care a motivat predarea [...]
[...]
- (2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când:
 1. persoana predată nu a părăsit domeniul de aplicare teritorial al acestei legi în termen de 45 de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau atunci când s-a reîntors aici după ce l-a părăsit;
 2. infracțiunea nu este sancționată cu o pedeapsă sau cu o măsură de siguranță privative de libertate;
 3. urmărirea penală nu conduce la aplicarea unei măsuri care să restrângă libertatea individuală a persoanei;
 4. persoana predată este pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură de siguranță fără privare de libertate, chiar dacă această pedeapsă sau măsură poate restrânge libertatea sa individuală, sau
 5. statul membru de executare sau persoana predată a renunțat la principiul specialității.
- (3) Declarația de renunțare a persoanei predate, intervenită după predare, trebuie dată în cadrul unui proces-verbal încheiat în fața unui judecător sau a unui procuror. Declarația de renunțare este irevocabilă. Persoana predată trebuie să fie informată cu privire la acest aspect.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 9 XC a făcut obiectul urmăririi penale în Germania în trei proceduri penale distincte privind fapte, în primul rând, de trafic de stupefiante, în al doilea rând, de abuz sexual asupra unui minor săvârșit în Portugalia și, respectiv, în al treilea rând, de viol în formă agravată și de extorcare, săvârșite de asemenea în Portugalia.
- 10 Mai întâi, la 6 octombrie 2011, XC a fost condamnat de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll, Germania) la o pedeapsă totală cu închisoarea de un an și nouă luni pentru trafic de stupefiante. Executarea acestei pedepse a fost suspendată condiționat.
- 11 În continuare, în cursul anului 2016, împotriva lui XC a fost inițiată o procedură penală în Germania pentru fapte calificate drept abuz sexual asupra unui minor săvârșite în Portugalia, iar la 23 august 2016, Staatsanwaltschaft Hannover (Parchetul din Hanovra, Germania) a emis un mandat european de arestare în scopul efectuării urmăririi penale pentru aceste fapte. După ce Tribunal da Relação de Évora (Curtea de Apel din Évora, Portugalia) a autorizat predarea lui XC autorităților judiciare germane pentru infracțiunea amintită, iar XC nu a renunțat cu această ocazie la principiul specialității, acesta din urmă a fost predat, la 22 iunie 2017, Republicii Federale Germania de către autoritățile judiciare portugheze. Condamnat la o pedeapsă cu închisoarea de un an și trei luni, el a fost încarcerat în acest stat membru.
- 12 În cursul executării pedepsei la care XC a fost condamnat pentru abuz sexual asupra unui minor, a fost revocată suspendarea executării pedepsei pronunțate la 6 octombrie 2011 de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) pentru trafic de stupefiante. La 22 august 2018, Staatsanwaltschaft Flensburg (Parchetul din Flensburg, Germania) a sesizat Tribunal da Relação de Évora (Curtea de Apel din Évora), în calitate de autoritate judiciară de executare a mandatului european de arestare prevăzut la punctul 11 din prezenta hotărâre, cu o cerere de renunțare la aplicarea principiului specialității, solicitând consimțământul acesteia pentru executarea pedepsei pronunțate de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) la 6 octombrie 2011.
- 13 La 31 august 2018, întrucât Tribunal da Relação de Évora (Curtea de Apel din Évora) nu a răspuns, XC a fost pus în libertate și plasat sub supraveghere socio-judiciară pe o perioadă de cinci ani, în cadrul căreia

trebuia să se prezinte o dată pe lună în fața agentului său de probațiune. La 18 septembrie 2018, acesta s-a deplasat în Țările de Jos, iar ulterior în Italia. La 19 septembrie 2018, un mandat european de arestare a fost emis împotriva lui XC de Parchetul din Flensburg în scopul executării hotărârii Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) din 6 octombrie 2011.

- 14 La 27 septembrie 2018, XC a fost arestat în Italia, în temeiul acestui mandat european de arestare. La 10 octombrie 2018, autoritatea de executare italiană și-a dat acordul pentru predarea acestuia. La 18 octombrie 2018, XC a fost predat autorităților germane.
- 15 În sfârșit, la 5 noiembrie 2018, un mandat de arestare a fost emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig, Germania) în scopul efectuării cercetării într-o a treia cauză în care era implicat XC și care privea fapte de viol în formă agravată și de extorcare care au fost săvârșite în Portugalia, în cursul anului 2005.
- 16 La 12 decembrie 2018, Staatsanwaltschaft Braunschweig (Parchetul din Braunschweig, Germania) a solicitat autorității de executare italiene să își dea acordul și pentru ca XC să fie urmărit penal pentru aceste fapte de viol în formă agravată și de extorcare. Corte d'appello di Milano (Curtea de Apel din Milano, Italia) a admis această cerere la 22 martie 2019.
- 17 XC a fost plasat în arest preventiv în Germania între 23 iulie 2019 și 11 februarie 2020 în temeiul mandatului de arestare emis de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) la 5 noiembrie 2018. În această perioadă, prin hotărârea din 16 decembrie 2019, Landgericht Braunschweig (Tribunalul Regional din Braunschweig, Germania) l-a condamnat pe XC pentru faptele de viol în formă agravată și de extorcare săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005. Acest tribunalul a pronunțat împotriva lui o pedeapsă totală cu închisoarea de șapte ani care ține seama de hotărârea din 6 octombrie 2011 a Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll). Toată durata arestului preventiv petrecut în Italia de XC a fost dedusă din pedeapsa totală.
- 18 La 21 ianuarie 2020, autoritatea de executare portugheză și-a dat acordul pentru executarea pedepsei totale cu închisoarea pronunțate de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) la 6 octombrie 2011. XC se află în detenție începând de la 12 februarie 2020 pentru executarea acestei pedepse.
- 19 XC a formulat un recurs la instanța de trimitere împotriva hotărârii Landgericht Braunschweig (Tribunalul Regional din Braunschweig) din 16 decembrie 2019. El contestă în special validitatea procedurii care a condus la pronunțarea acestei hotărâri în raport cu principiul specialității prevăzut la articolul 27 din Decizia-cadru 2002/584. XC susține în esență că, în măsura în care autoritatea de executare portugheză nu și-a dat acordul pentru urmărirea penală pentru faptele de viol în formă agravată și de extorcare săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005, autoritățile germane nu ar avea dreptul să îl urmărească penal. Începând de la 1 septembrie 2018, XC ar continua de fapt să se afle sub protecția principiului specialității. Astfel, urmărirea penală inițiată împotriva lui XC de autoritățile germane fără acordul prealabil al autorității de executare portugheze, precum și actele de procedură aferente acestei proceduri, cum este mandatul de arestare emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig) la 5 noiembrie 2018, ar fi nelegale.
- 20 Potrivit instanței de trimitere, aspectul dacă acest mandat de arestare poate fi menținut sau, dimpotrivă, trebuie să fie anulat depinde de aspectul dacă autoritățile germane erau îndreptățite să îl urmărească penal pe XC pentru acuzațiile de viol în formă agravată și de extorcare săvârșite în Portugalia în cursul anului 2005.
- 21 În aceste condiții, Bundesgerichtshof (Curtea Federală de Justiție, Germania) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Alineatele (2) și (3) ale articolului 27 din Decizia-cadru 2002/584 [...] trebuie interpretate în sensul că principiul specialității nu se opune unei măsuri privative de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării, alta decât cea care a motivat predarea, în cazul în care persoana a părăsit în mod voluntar

teritoriul statului membru emitent după predarea sa, ulterior ea a fost însă predată încă o dată statului membru emitent de un alt stat membru de executare, în temeiul unui nou mandat european de arestare, iar al doilea stat membru de executare și-a dat consimțământul pentru ca persoana să fie urmărită și condamnată pentru această altă faptă și pentru ca pedeapsa să fie executată?”

Cu privire la procedura de urgență

- 22 Instanța de trimitere solicită ca prezenta trimitere preliminară să fie judecată potrivit procedurii preliminare de urgență prevăzute la articolul 107 din Regulamentul de procedură al Curții.
- 23 În susținerea cererii sale, această instanță arată că XC se află în detenție în temeiul hotărârii Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) din 6 octombrie 2011. Tot instanța de trimitere mai arată însă că mandatul de arestare emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig) la 5 noiembrie 2018 reprezintă un motiv suplimentar de detenție a persoanei interesate și ar putea conduce la limitarea relaxării executării pedepsei pronunțate împotriva ei.
- 24 În plus, instanța de trimitere arată că XC ar fi executat, la 7 iunie 2020, două treimi din pedeapsa pronunțată la 6 octombrie 2011 de Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) și, prin urmare, acesta ar putea solicita o eventuală suspendare condiționată a executării restului de pedeapsă. În această privință, instanța de trimitere explică faptul că, pe de o parte, mandatul de arestare emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig) la 5 noiembrie 2018 este susceptibil să împiedice o suspendare a executării respectivei pedepse. Pe de altă parte, în ipoteza în care o asemenea suspendare ar fi încuviințată, instanța de trimitere arată că de răspunsul la întrebarea dacă acest mandat este valabil depinde posibilitatea continuării arestului preventiv dispus în temeiul său.
- 25 În această privință, trebuie să se constate, în primul rând, că prezenta trimitere preliminară privește interpretarea Deciziei-cadru 2002/584 care intră în domeniile prevăzute de titlul V din partea a treia din Tratatul FUE, referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție. În consecință, această trimitere poate fi judecată potrivit procedurii preliminare de urgență.
- 26 În al doilea rând, în ceea ce privește criteriul privind urgența, trebuie, conform unei jurisprudențe constante a Curții, să se ia în considerare împrejurarea că persoana vizată în cauza principală este în prezent lipsită de libertate și că menținerea sa în detenție depinde de soluționarea litigiului principal. Pe de altă parte, situația persoanei în cauză trebuie apreciată astfel cum se prezintă la data examinării cererii de judecare a trimiterii preliminare potrivit procedurii preliminare de urgență (Hotărârea din 22 decembrie 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 27 În speță, pe de o parte, deși este cert că, la această dată, XC este privat de libertate în temeiul hotărârii Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) din 6 octombrie 2011, mandatul de arestare emis de Amtsgericht Braunschweig (Tribunalul Districtual din Braunschweig) la 5 noiembrie 2018 este totuși de asemenea susceptibil să justifice detenția lui XC. Pe de altă parte, menținerea în vigoare a acestui mandat poate să conducă la limitarea relaxării executării pedepsei cu închisoarea pronunțată împotriva sa, să influențeze decizia cu privire la suspendarea condiționată a executării acestei pedepse și, în ipoteza în care o asemenea suspendare ar fi încuviințată, să devină unicul temei juridic pentru menținerea lui XC în detenție.
- 28 În aceste condiții, Camera a patra a Curții a decis, la 25 mai 2020, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să admită cererea instanței de trimitere de judecare a prezentei trimiteri preliminare potrivit procedurii preliminare de urgență.

Cu privire la întrebarea preliminară

- 29 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretat în sensul că principiul specialității enunțat în alineatul (2) al acestui articol nu se opune unei măsuri privative de libertate luate împotriva unei persoane vizate de un prim mandat european de arestare pe baza altor fapte decât cele care au constituit motivul predării sale în executarea acestui mandat și anterioare acestor fapte, în cazul în care această persoană a părăsit voluntar teritoriul statului membru emitent al primului mandat și a fost predată acestui stat, în executarea unui al doilea mandat european de arestare emis ulterior acestei plecări în scopul executării unei pedepse privative de libertate, cu condiția ca, în cadrul celui de al doilea mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare a acestuia să își fi dat acordul pentru extinderea urmăririi penale la faptele aflate la originea acestei măsuri privative de libertate.
- 30 Pentru a răspunde la întrebarea preliminară, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că dreptul Uniunii se întemeiază pe premisa fundamentală potrivit căreia fiecare stat membru împărtășește cu toate celelalte state membre și recunoaște că acestea împărtășesc cu el o serie de valori comune pe care se întemeiază Uniunea, după cum se precizează la articolul 2 TUE. Această premisă implică și justifică existența încrederii reciproce dintre statele membre în recunoașterea acestor valori și, așadar, în respectarea dreptului Uniunii care le pune în aplicare [Hotărârea din 11 martie 2020, SF (Mandat european de arestare – Garanție de returnare în statul de executare), C-314/18, EU:C:2020:191, punctul 35 și jurisprudența citată].
- 31 În această privință, trebuie amintit că Decizia-cadru 2002/584 are ca obiect, astfel cum reiese mai ales din cuprinsul articolului său 1 alineatele (1) și (2) interpretat în lumina considerentului (5) al acesteia, înlocuirea sistemului multilateral de extrădare întemeiat pe Convenția europeană privind extrădarea, semnată la Paris la 13 decembrie 1957, cu un sistem de predare între autoritățile judiciare a persoanelor condamnate sau bănuite în scopul executării sentințelor de condamnare sau a urmăririlor, acest din urmă sistem fiind bazat pe principiul recunoașterii reciproce [Hotărârea din 11 martie 2020, SF (Mandat european de arestare – Garanție de returnare în statul de executare), C-314/18, EU:C:2020:191, punctul 37 și jurisprudența citată].
- 32 În acest context, această decizie-cadru vizează, prin introducerea unui sistem simplificat și mai eficient de predare a persoanelor condamnate sau bănuite că au încălcat legea penală, să faciliteze și să accelereze cooperarea judiciară în scopul de a contribui la realizarea obiectivului atribuit Uniunii de a deveni un spațiu de libertate, securitate și justiție, întemeindu-se pe gradul ridicat de încredere care trebuie să existe între statele membre [Hotărârea din 11 martie 2020, SF (Mandat european de arestare – Garanție de returnare în statul de executare), C-314/18, EU:C:2020:191, punctul 38 și jurisprudența citată].
- 33 În domeniul reglementat de Decizia-cadru 2002/584, principiul recunoașterii reciproce, care constituie, astfel cum reiese printre altele din cuprinsul considerentului (6) al acesteia, „piatra de temelie” a cooperării judiciare în materie penală, își găsește expresia la articolul 1 alineatul (2) din decizia-cadru menționată, care consacră regula în temeiul căreia statele membre sunt obligate să execute orice mandat european de arestare pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu dispozițiile aceleiași decizii-cadru. Autoritățile judiciare de executare nu pot refuza, așadar, în principiu, să execute un asemenea mandat decât pentru motivele, enumerate în mod exhaustiv, de neexecutare prevăzute de Decizia-cadru 2002/584 [a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 martie 2020, SF (Mandat european de arestare – Garanție de returnare în statul de executare), C-314/18, EU:C:2020:191, punctul 39 și jurisprudența citată].
- 34 În speță, reiese din dosarul aflat la dispoziția Curții că, pe de o parte, în urma mandatului european de arestare emis la 19 septembrie 2018 de Parchetul din Flensburg în scopul executării hotărârii Amtsgericht Niebüll (Tribunalul Districtual din Niebüll) din 6 octombrie 2011, autoritatea de executare italiană și-a dat acordul pentru executarea acestei hotărâri la 10 octombrie 2018 înainte de a-l preda pe XC autorităților germane la 18 octombrie 2018. Pe de altă parte, din acest dosar mai reiese că, în urma cererii din 12 decembrie 2018 a Parchetului din Braunschweig ca XC să fie urmărit penal pentru faptele de viol în formă agravată și de extorcare, Corte d'appello di Milano (Curtea de Apel din Milano) și-a dat consimțământul pentru urmărirea penală a acestor fapte la 22 martie 2019.

- 35 În ceea ce privește mai precis articolul 27 din Decizia-cadru 2002/584, Curtea a statuat deja că, deși articolele 27 și 28 din această decizie-cadru conferă statelor membre anumite competențe precise în cadrul executării unui mandat european de arestare, aceste dispoziții, întrucât prevăd norme derogatorii în raport cu principiul recunoașterii reciproce enunțat la articolul 1 alineatul (2) din decizia-cadru menționată, nu pot fi interpretate astfel încât să se ajungă la neutralizarea obiectivului urmărit de decizia-cadru, care constă în facilitarea și în accelerarea predărilor dintre autoritățile judiciare ale statelor membre având în vedere încrederea reciprocă care trebuie să existe între acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2012, West, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, punctul 77).
- 36 Trebuie amintit că articolul 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584 consacră principiul specialității potrivit căruia o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea sa.
- 37 Mai întâi, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 33 din concluziile sale, din interpretarea literală a articolului 27 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584 reiese că principiul menționat este strâns legat de predarea rezultată din executarea unui mandat european de arestare specific, în măsura în care textul acestei dispoziții face referire la „predare” la singular.
- 38 În continuare, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 37 din concluziile sale, această interpretare este confirmată de interpretarea contextuală a dispoziției menționate. Într-adevăr, atât articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584, care definește mandatul european de arestare în raport cu obiectivul specific urmărit de acesta, cât și articolul 8 alineatul (1) din această decizie-cadru, care impune ca orice mandat european de arestare să fie precis cu privire la natura și la încadrarea juridică a infracțiunilor pe care le vizează și să descrie circumstanțele comiterii acestora, indică faptul că principiul specialității este legat de executarea unui mandat european de arestare specific.
- 39 În sfârșit, astfel cum reiese din jurisprudența Curții, principiul specialității ține de suveranitatea statului membru de executare și conferă persoanei căutate dreptul de a nu fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate decât pentru infracțiunea care a motivat predarea sa (Hotărârea din 1 decembrie 2008, Leymann și Pustovarov, C-388/08 PPU, EU:C:2008:669, punctele 43 și 44).
- 40 Acest principiu impune astfel ca statul membru emitent care dorește să urmărească penal sau să condamne o persoană pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale în temeiul unui mandat european de arestare, alta decât cea care a motivat această predare, să obțină consimțământul statului membru de executare pentru a evita ca primul stat membru să încalce competențele pe care statul membru de executare le-ar putea exercita și să depășească prerogativele sale în ceea ce privește persoana urmărită. În măsura în care mecanismul mandatului european de arestare urmărește predarea persoanei în cauză statului membru emitent al unui asemenea mandat, pentru infracțiunile specifice menționate în acesta, prin aducerea sa forțată pe teritoriul acestui stat membru, principiul specialității este indisolubil legat de executarea unui mandat european de arestare specific al cărui conținut este clar definit.
- 41 Rezultă din aceasta că principiul specialității care ar fi fost susceptibil să fie invocat în cadrul primei predări a lui XC de către autoritățile de executare portugheze nu are nicio incidență asupra întoarcerii lui XC pe teritoriul german în temeiul mandatului european de arestare emis de Parchetul din Flensburg la 19 septembrie 2018. Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 50 din concluziile sale, inaplicabilitatea principiului specialității în temeiul primului mandat european de arestare emis de Parchetul din Hanovra la 23 august 2016 nu rezultă din una dintre excepțiile prevăzute la articolul 27 alineatul (3) din Decizia-cadru 2002/584, ci din faptul că litigiul principal se înscrie în prezent în cadrul executării celui de al doilea mandat european de arestare emis împotriva lui XC de Parchetul din Flensburg la 19 septembrie 2018.
- 42 În aceste condiții, a impune, pentru ca o persoană să poată fi urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a uni măsuri de siguranță privative de libertate, alta decât cea care a motivat predarea sa, să își dea consimțământul atât autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat persoana urmărită în temeiul unui prim mandat european de arestare, cât și autoritatea

judiciară de executare a statului membru care a predat persoana menționată în temeiul unui al doilea mandat european de arestare ar împiedica efectivitatea procedurii de predare, punând astfel în pericol obiectivul urmărit de Decizia-cadru 2002/584, așa cum reiese acesta din jurisprudența constantă amintită la punctul 35 din prezenta hotărâre.

- 43 Prin urmare, din moment ce, în speță, XC a părăsit voluntar teritoriul german după ce a executat în acest stat membru pedeapsa la care a fost condamnat pentru faptele vizate de primul mandat european de arestare emis de Parchetul din Hanovra la 23 august 2016, această persoană nu mai are dreptul să invoce principiul specialității aferent acestui prim mandat european de arestare. În acest context, persoana menționată nu poate invoca principiul specialității decât în privința mandatului european de arestare emis de Parchetul din Flensburg la 19 septembrie 2018 și executat de autoritatea de executare italiană.
- 44 În această privință, din cuprinsul articolului 27 alineatul (3) litera (g) din Decizia-cadru 2002/584 reiese că principiul specialității prevăzut la alineatul (2) al acestui articol nu se aplică atunci când autoritatea judiciară de executare care a predat persoana în cauză își dă consimțământul pentru ca aceasta să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea sa.
- 45 În măsura în care, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 43 din prezenta hotărâre, într-o cauză precum litigiul principal, singura predare pertinentă pentru a aprecia respectarea principiului specialității este cea efectuată în temeiul unui al doilea mandat european de arestare, consimțământul cerut la articolul 27 alineatul (3) litera (g) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie să fie dat numai de autoritatea judiciară de executare a statului membru care a predat persoana urmărită în temeiul mandatului european de arestare menționat.
- 46 În consecință, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretat în sensul că principiul specialității enunțat la alineatul (2) al acestui articol nu se opune unei măsuri privative de libertate luate împotriva unei persoane vizate de un prim mandat european de arestare pe baza altor fapte decât cele care au constituit motivul predării sale în executarea acestui mandat și anterioare acestor fapte, în cazul în care această persoană a părăsit voluntar teritoriul statului membru emitent al primului mandat și a fost predată acestui stat, în executarea unui al doilea mandat european de arestare emis ulterior acestei plecări în scopul executării unei pedepse privative de libertate, cu condiția ca, în cadrul celui de al doilea mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare a acestuia să își fi dat acordul pentru extinderea urmăririi penale la faptele aflate la originea acestei măsuri privative de libertate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 47 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Articolul 27 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că principiul specialității enunțat la alineatul (2) al acestui articol nu se opune unei măsuri privative de libertate luate împotriva unei persoane vizate de un prim mandat european de arestare pe baza altor fapte decât cele care au constituit motivul predării sale în executarea acestui mandat și anterioare acestor fapte, în cazul în care această persoană a părăsit voluntar

teritoriul statului membru emitent al primului mandat și a fost predată acestui stat, în executarea unui al doilea mandat european de arestare emis ulterior acestei plecări în scopul executării unei pedepse privative de libertate, cu condiția ca, în cadrul celui de al doilea mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare a acestuia să își fi dat acordul pentru extinderea urmăririi penale la faptele aflate la originea acestei măsuri privative de libertate.

Semnături

* Limba de procedură: germana.